هذا کتاب وصیّتی من بعدی ان یا اهل الملأ فاستمعون

بسم اللّه الحیّ القائم القیّوم الفرد المقتدر القدّوس

ان یا غیب العمآء اسمع ندآء تلک الورقة المبارکة الشّعشعانیّة الّتی ینطق باذن اللّه و یکلّمکم من ورآء الحجبات عن یمین شجرة الحیات فی طور البهآء ارض القدس اللّه لا اله الّا هو الحیّ العزیز المقتدر المحبوب هو الّذی جعله اللّه قیّوماً علی من فی السّموات و الارضین و ما بینهما و هو الحقّ لا اله الّا هو المهیمن القیّوم و انّها لسراج الازلیّة الّتی یستضیئ فی مصباح السّمآء بمثل الشّمس فی قبّة البلّور رکن الامضآء

ان یا اهل الملأ ایّاه فاسجدون قل انّها لصراط اللّه الّتی قد استقرّت علی عرش العمآء مرّوا علیها لعلّکم تفلحون و انّها لفلک اللّه الّتی قد جرت علی بحر النّور ان ارکبوا فیها لعلّکم تسلمون قل انّها لعصا اللّه الّتی قد کان ثعباناً لمن لم یسجد للّه الفرد المقتدر المحمود و نعمة للّذینهم کانوا بلقآء ربّهم فائزون قل انّها لکهف الاحدیّة من دخل فیها نجی و من اعرض عنها هلک ولکن قلیلاً منکم ما تتذکّرون قل انّها لعین الحیوة من شرب منها قطرة فقد دخل فی لوح البقآء ان اسرعوا یا اهل الملأ لعلّکم تشربون قل انّها لامر اللّه الّذی قد نفخ فی صور البدیع اذاً قد صعق کلّ من فی السّموات و الارض الّا قلیلاً من عباده المخلصون قل انّها لنار اللّه الّتی قد استوقدت فی افئدتکم ولکن انتم لا تشعرون قل انّها لعرش اللّه الّتی قد اتّکأ علیها مظهر نفسه و من کان علیها فی صراط حقّ ممدود قل انّه لمآء المزن الّذی یجری باذن اللّه فی انهار الصّافیة ان انتم قلیلاً ما تتفکّرون قل انّه لکفّ البیضآء فی طور القضآء علی اسرائیل البیان ینادیکم من کلّ شطر ولکن انتم لا تتنبّهون قل انّها لشمس الاحدیّة قد اشرقت من افق النّور ان اشهدوها یا اهل الملأ ان انتم تبصرون قل انّه لقمر العمآء قد الاح من شطر السّمآء فاسرعوه ان انتم تؤمنون قل انّه لصنع اللّه هل یمکن ان یشابهه صنع احد من العباد لا فوعمرک ولو انّ الکلّ قادرون قل انّه لسلطان الحکم هل یقدر احد ان یشارکه فی الامر لا فوربّک ولو انّ الکلّ فی انفسهم مدّعون قل انّها لسراج الامر الّتی یشعشع باذن اللّه من ورآء الزّجاج فی برّ العمآء غیب السّنآء عن حول فؤادکم لتوقننّ الکلّ بانّه لا اله الّا هو العزیز المهیمن القدّور قل انّها لطلعة النّور الّتی قد استوت علی عرش العطآء ان اعرفوها لعلّکم تهتدون قل لمن الملک الیوم لن تشاهد ذی نور ان تناد و اذاً کنّا لمنادون للّه الّذی فی قبضة قدرته ملکوت ملک السّموات و الارض لا اله الّا هو الحیّ المهیمن القیّوم قل لو تجسّسوا فی السّموات العلی و ما فیهنّ و الارضین السّفلی و من علیهنّ هل تجدون خالقاً غیر اللّه قل سبحان اللّه عمّا انتم تظنّون قل انّ فی بدع الآیات لبیّنات لقوم مهتدون قل انّ فی خلق انفسکم و افئدتکم و اختلاف مراتبکم لآیات لکم ان انتم تعرفون قل انّ فی روح الآیات لبراهین واضحات و اطیاب ساطعات لقوم یشعرون قل انّ انهار البیان قد کان مکنوناً فی حدیقة النّور ذلک حکم اللّه الّذی قد قضی من قبل فی کتاب ربّک و انّا کلّ بهم آمنون

فسبحانک اللّهمّ یا الهی فاظهر انهار قدرتک لیجری مآء الاحدیّه فی حقایق کلّ شیئ حتّی یسترفع بذلک اعلام هدایتک فی ملکوت امرک و یشعشع انجم نوّاریّتک فی سموات مجدک اذ انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت المهیمن القیّوم

فسبحان الّذی نزّل الآیات کیف یشآء جوداً من لدنه و هو الحقّ لا اله الّا هو العزیز المحبوب و عنده خزاین النّور یظهر علی من یشآء من خلقه ولو انّ المشرکون لکارهون له الخلق و الامر یحیی و یمیت ثمّ یحیی بفضله کیف یشآء امراً من لدنه لقوم یشکرون هو الّذی سخّر الامر بحکمه و انزل النّور باذنه و هو الحقّ لا اله الّا هو قل کلّ له مسلمون قل قد قضی امر ربّک و ارفع الحجبات و استجلس النّور علی عرش العمآء کیف انتم لا تشهدون

ان یا اهل البیان ان اعرفوا قدر تلک الایّام ثمّ احضروا بین یدیه ثمّ ایّاه فاسجدون قل ویل لکم سیخفی الجمال فی قمص الجلال و انتم حینئذ تتضرّعون ثمّ تصرخون قل انّ هذا حمامة الذّکر یذکّرکم باحسن عمّا انتم تذکرون قل ویل لکم و لما

اکتسبت ایدیکم اتدعون ما شائت انفسکم و باللّه ربّکم تشرکون هو الّذی خلقکم و رزقکم و جعلکم کبیراً لتمشون علی الارض و تؤمنون باللّه الغنیّ المقتدر الودود قل هو الّذی جعل لکم الشّمس ضیآء لتستضیئوا بها و القمر نوراً لتهتدوا به و تکونوا فی ظلمات الارض من الّذینهم کانوا بنور ربّهم مهتدون اما ترون بانّ سموات البدع مرفوعات بامره و استقرّت علیها شمس من نور ربّک ثمّ قدر فیها اقمار لائحات و انجم مشعشعات فضلاً من عنده لقوم یفقهون قل انّ افئدتکم و ارواحکم ثمّ هیاکلکم لیشهدنّ علی انّه لا اله الّا هو ولکن انتم لا تتعقّلون

ان یا اهل الملأ هل تجدون من مغیّر غیر اللّه او من معبّر دونه قل سبحان اللّه عمّا انتم تشرکون قل انّ نور اللّه احاطتکم من کلّ شطر و روح الامر یؤیّدکم فی کلّ حین ان انتم قلیلاً ما تتعرّفون قل انّ ارواح النّبیّین یتعلّقون بنوره کیف انتم لا تهتدون و لا تبصرون قل هل من ممسک او من مرسل غیر اللّه قل سبحان اللّه عمّا انتم تعرفون قل انّه لنور ربّکم فی بدع الآیات عن یمین شجرة الصّفرآء علی اوراق البیضآء اللّه لا اله الّا هو الملک المقتدر المقصود قل هو الّذی ارسل الرّیاح مبشّرات من لدنه و ارفع السّموات و انزل النّور لعلّکم بلقآء ربّکم توقنون ما من اله الّا ایّاه له الخلق و الامر و انّ الیه کلّ یرجعون هو الّذی فصّل لکم فی الکتاب سبل الرّشد من الغیّ و نزّل الآیات فیه تبیان کلّ شیئ هدی و نوراً لقوم یعقلون و لقد حکم اللّه فی الکتاب بعد الذّکر بالرّجوع الی وجهة الامر فی تلک الایّام و من اعرض عن حکم ربّه و قد تولّی عن صراط اللّه العزیز المقتدر المرفوع هو الّذی یحذّرکم بنار انفسکم جزآء بما کنتم تعملون و له اسلم من فی السّموات و الارض و ما بینهما و کلّ به موقنون اذاً قد ینادی المنادی من غیب العمآء بانّ الّذینهم آمنوا باللّه و آیاته و اتّبعوا ما حدّد اللّه فی الکتاب اولئک اصحاب العدل و فی جنّة النّور خالدون و انّما الّذینهم اعرضوا عن امر اللّه ربّک و اطاعوا کلّ ما شائت انفسهم اولئک اصحاب النّار و هم فیها لمعذّبون ان یا اهل البیان هل یقدر احد ان یأتی بمثل ما انزل اللّه فی الکتاب قل سبحان اللّه کلّ عباد له و کلّ له خاضعون قل هو الّذی حکم فی الکتاب تفصیل کلّ شیئ هدی و رحمة لقوم متذکّرون و ما من شیئ الّا و قد نزل حکمه فی الکتاب ذکراً من لدنه لقوم یشعرون قل هو اللّه الّذی انزل السّکینة و ارفع السّبحات و ارسل ملئکة النّصر بجنود السّموات و الارض لینصروا الّذین کانوا ایّاه ینصرون و انّه لهو السّرّ فی الشّجرة ینادیکم من کلّ الجهات عرش الطّور ارض البیان اللّه اللّه العزیز المنیر المقتدر المهیمن المقصود اذاً قد ارفعت الاشارات عن الکلمات و اظهرت الحوریّات من ورآء القمصات ذکراً من لدن حمید محمود قل مثل الّذینهم اعرضوا عن طلعة النّور و یدّعون الامر من دون ان یمسّهم النّار من شجرة الصّفرآء کمثل فیئ فی تلقآء الشّمس هل یبقی فیها من نور ان انتم قلیلاً ما تتفکّرون و مثل الّذین آمنوا باللّه و آیاته و طلعة النّور کمثل نور یوقد من شجرة النّور و یستضیئ منها کانّها صفرآء شعشاع لونها تسرّ النّاظرون

و لقد جآء الامر فی ذلک الآن من عند اللّه المهیمن العزیز الغیور بتنزیهی عن امته فاذاً کنّا لعاملون ان یا امة اللّه ان اخرجی من تلک البیت ثمّ اسکنی فی بیت اخری امراً من لدن حبیب محمود ثمّ استغفری لذنبک و اسئل اللّه من بدایع فضله اذ هو الحقّ لا اله الّا هو و انّا کلّ من فضله سائلون ثمّ اشهدی بانّ الامر کلّه من عنده و السّموات مطویّات بیمینه و الملئکة یسجدون لدی طلعته و الشّمس و القمر و النّجوم یشفقون من خیفته و هو الحقّ فی السّموات و الارضین و ما بینهما و انّ الکلّ من خشیته خائفون قل

سبحانک اللّهمّ انّک انت سلطان العمآء و ملیک البهآء لتغفرنّ من تشآء و لتعذّبنّ من تشآء و لتنصرنّ من تشآء و لتخذلنّ من تشآء بیدک ملکوت کلّ شیئ تحکم ما تشآء بامرک کن فیکون و له غیب السّموات و الارض و ما بینهما و یعلم کلّ ما انتم تعملون ثمّ تکتمون فسبحانک اللّهمّ یا الهی انّک لتعلم بانّی ما دعوت عبادک الّا بما حدّدت فی الکتاب بعدما قد اسمعتنی ندآئک فی طور القضآء ان یا کلّ شیئ انتم دون ما شهد اللّه لا تشهدون اذاً قد اقلعت السّموات امره و ابلعت الارضین مآئه و

قضی امر ربّک و استوت الفلک علی امر قویم و قیل بعداً للقوم المفسدون لیبقی ذکرک فی ملکوت السّموات و الارض و یثبت سلطنتک فی کلّ شیئ اذ انّک انت المقتدر المحبوب

و انّ هذا لهو السّرّ فی دور الاکوار لن یبلغ بحقیقة ذلک الامر الّا من اتی اللّه بقلب شکور قل اتّقوا اللّه و لا تتّبعوا خطوات انفسکم فاعملوا کما امرکم اللّه فی الکتاب و انّ هذا خیر لکم ان انتم تعلمون هو الّذی امرکم بالبرّ و الفلاح و اظهر لکم ینابیع الحکمة و علّمکم کلّ ما انتم لا تعلمون و لیس لاحد ان یغیّر حرفاً من الکتاب او یبدّل حکماً منه الّا الّذی انزل من قبل اذ هو الّذی ینزل من بعد جوداً من لدنه لقوم مهتدون قل ویل لکم هل تجدون من محلّل غیر اللّه او من محرّم دونه او من معطی سواه کیف انتم لا تتبّهون و لا تتفکّرون اوصیکم یا عباد بما وصّاکم اللّه من قبل فی الواح عزّ مسطور ان اشهدوا فی افئدتکم بانّ بقیّة اللّه فی تلک الایّام هی طلعة النّور و بقیّة المنتظر الّذی یظهر فی المستغاث حقّ لا ریب فیها انّا کلّ منتظرون ان اتّقوا اللّه ثمّ اجتمعوا الامر و لا تختلفون و انّه لهو الثّقل فی السّموات و الارض و هو الکلمة الاکبر فی کتاب عزّ مکنون

انّ الّذینهم اعرضوا عن اللّه ربّک و یحرّفون الکلم عن مواضعه فقد تولّوا عن الصّراط فما لهؤلآء من امر و اولئک لا یشعرون قل انّه لصراط اللّه فی السّموات و الارض قد مرّوا علیها کلّ النّبیّین و المرسلین حین الّذی انتم تغفلون ان اتّقوا اللّه و لا تتبدّلوا النّور بالظّلمة و لا اللّؤلؤ بالحصاة و لا الصّباح بالمسآء ان انتم قلیلاً ما تتعرّفون هو الّذی خلقکم و صوّرکم ثمّ اظهر علیکم نوراً من بدایع فضله و ایّدکم بجنود السّموات و الارض لعلّکم تشکرون ثمّ اشهدوا بانّی عبد آمنت باللّه و طلعة النّور و جلست فی نقطة الحزن بالذّلّة الکبری بما حرکت خیط السّودآء علی الواح عزّ مسطور ان یا اهل الملأ هل سمعتم منّی دون حرف العبودیّة قل ویل لکم اتؤمنون باللّه ثمّ بعبده تفترون و فی حقّه تفرطون قل لو اذکر رشحاً من ابحر الحزن الّذی یمسّنی فی تلک الایّام لینعدم الارواح کلّها و تقشعر جلود المخلصین

فسبحانک اللّهمّ یا الهی قرّب ایّام صعودی الیک و ارفعنی الی ساحة قدسک اما کنت مجیب المضطرّ اذا دعاک و انا اوّل من ناداک فاستجب لی ثمّ اکشف السّوء عنّی اذ انّک انت المقتدر علی کلّ شیئ و انّک انت الحقّ علّام الغیوب و انت تسمع ضجیجی و صریخی و تشهد اضطراب قلبی و تغلغل روحی فی اطباق الفؤاد کانّها یحرق بمثل دهن الزّیت فی قدور راسیات علی بحر النّار اما ترحمنی بعد ذلک و بعد الّذی ارفعتنی الی سموات مجدک و بعد ایقانی بانّک انت اللّه لا اله الّا انت العزیز المقتدر الغفور و ان لم ترفعنی فاشدد عضدای علی اقامة نصرک ثمّ اثبت رجلای علی صراطک اذ انّک انت المهیمن القیّوم

انّ الّذین قالوا فی حقّی دون ما سمعوا منّی اولئک حشرات الارض و لن یعرفوا شیئ من الامر و ما لهم من شعور قل اما یکفیّنکم وجهة النّور الّتی استجلس علی سریر الامر و یحکم من ورآء الحجبات امراً من لدی اللّه المهیمن القیّوم ان یا اهل الملأ اما دعوتکم باللّه و آیاته و طلعة النّور و اشهدتکم سبل الهدایة و بقیّة المنتظر خیر لکم ان انتم تعرفون قل اَاَرْباب متفرّقون خیر ام اللّه الواحد الفرد المقتدر العزیز المهیمن المحبوب هو الّذی ارفع السّموات و انزل الکتاب بالحقّ فیه آیات بیّنات و زبرات محکمات کیف انتم لا تتفکّرون و لا تتبّهون و هو الّذی اظهر لکم بدع الرّضوان و قدّر فیها حوریّات کانّهنّ یحکینّ عن صرف الجمال فضلاً من لدن حکیم عطوف و انّ فیها لاشجار کانّها اغرست فی طور النّار علی انّه لا اله الّا هو المملیک المرهوب و انّ فیها لانهار کانّ المآء فیها یجری من بحر القدم کاللّؤلؤ البیضآء لعلّکم تشربون کلّ ذلک اعدّت لکم ان انتم قلیلاً ما تتعرّفون ان اسرعوا یا اهل الملأ لعلّکم تدخلون جنّة ربّکم الرّحمن ثمّ فیها تتنعّمون و انّما الذّکر علیکم و علی الّذینهم کانوا لوجه اللّه ساجدون

کذلک جعل اللّه یوسف النّور فی مدینة البیان سلطاناً علی الحقّ ولکنّ النّاس کلّهم فی حجبات انفسهم میّتون و انّ تلک الورقات دلیل علی عبودیّتی لوجهه ان انتم تعلمون والّا فامحوها فی الشّط لعلّ الامکان کانوا بآیات اللّه ربّهم یوقنون

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۹ اوت ۲۰۲۵، ساعت ۱:۰۰ بعد از ظهر